

Proiect

Principiile de bază, adoptate de Planara C.C. al P.C.R.

din 5-6 octombrie 1967, cu privire la

ÎMBUNĂTĂȚIREA ORGANIZĂRII ADMINISTRATIV-TERITORIALE A ROMÂNIEI ȘI SISTEMATIZAREA LOCALITĂȚILOR RURALE

În anii construcției socialiste, datorită politicii Partidului Comunist Român de dezvoltare intensă și multilaterală a economiei naționale — în primul rând, ca urmare a industrializării țării, a cooperativizării și modernizării agriculturii — în viața orașelor și satelor noastre au avut loc adânci transformări economice, social-politice și culturale. În perioada actuală cinci ani, ca urmare a eforturilor ce se fac pentru creșterea potențialului economic al țării și îmbunătățirea condițiilor de viață ale populației, se accentuează complexitatea și ritmul acestor transformări, se diversifică legăturile dintre diferitele activități, unități economice și localități din aceeași zonă teritorială.

Sporirea eficienței întregii activități economice, valorificarea la un nivel superior a resurselor naturale și de muncă ale țării, necesitatea repartizării judicioase a forțelor de producție, înde-

plinirea sarcinilor desăvârșirii construcției socialiste — toate acestea impun îmbunătățirea actualei organizări administrative teritoriale a României. Totodată, necesitatea dezvoltării armonioase a tuturor localităților, a apropiierii treptate a condițiilor de viață de la sate cu cele din mediul urban cere luarea de măsuri pentru sistematizarea localităților rurale.

Intenționate pe analiza intercondiționării factorilor naturali, economici, demografici, sociali și tehnici, aceste două mari acțiuni reprezintă elemente componente ale politicii generale a Partidului Comunist Român de ridicare continuă a întregii noastre societăți pe trepte mereu mai înalte ale progresului și civilizației. Ele se încadrează în obiectivele trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R., sinteză organică de măsurile preconizate pentru perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale.

I. Îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României

Complexitatea tot mai mare a vieții economice, sociale și culturale, volumul și diversitatea crescândă a problemelor construcției socialiste, fac necesară perfecționarea organizării administrative a țării noastre.

Actuala împărțire administrativă pe regiuni, raioane, orașe și comune, stabilită cu mai mulți ani în urmă nu mai corespunde etapei de dezvoltare economică-socială în care se află în prezent țara noastră. Între organele centrale și unitățile de bază administrativ-teritoriale — comuna și orașul —, unde se traduc în viață directivele partidului și statului, se interpun verigi intermediare, care creează paralelisme, suprapuneri și îngreunează conducerea întregii activități politice, economice și social-culturale a țării. Totodată, aceasta a dus la creșterea nejustificată a aparatului administrativ și cheltuierea exagerată de fonduri pentru întreținerea lui.

În anii construcției socialiste o mare parte a orașelor noastre s-au dezvoltat ca centre industriale, comerciale și culturale, având o populație tot mai numeroasă, dispunând de un număr însemnat de cadre cu pregătire superioară. În jurul acestor orașe gravitează întreaga activitate din zona respectivă. Multe dintre ele au fost în mod tradițional importante centre administrative, ca de exemplu: Brașov, Arad, Sibiu, Turnu-Severin, Tirgoviște, Slatina, Buzău, Reșița, Satu Mare, Petroșani, Piatra Neamț, Roman, Medias, Sighișoara, Făgăraș și altele, unele dintre ele fiind capitale de județe. Menținerea acestor centre în subordinea organelor regionale, care își au reședința în alte orașe, face ca ele să se dezvolte într-un ritm mai lent decât localitățile reședință de regiune, cărora li s-au alocat cu prioritate fonduri materiale și bănești.

Pe de altă parte, un număr de 32 de centre raionale — peste o cincime din total — care au reședința în comune rurale, exercită o influență redusă asupra dezvoltării economice și social-culturale a celorlalte localități din cadrul raionului.

Influența pozitivă pe care a exercitat-o industrializarea asupra dezvoltării în ansamblu a economiei naționale ar fi putut fi și mai puternică, dacă se evitau unele neajunsuri în amplasarea obiectivelor industriale. Lipsa, timp îndelungat, a unor criterii științifice de repartizare a obiectivelor industriale pe teritorii țării, îndeosebi între raioanele din cadrul unor regiuni, a avut consecințe negative asupra vieții economice și sociale din cuprinsul acestora.

Modul în care au fost amplasate noile obiective industriale în actualul cincinal permite crearea unei baze industriale în 70 dintre actualele raioane care sînt lipsite de industrie sau dispun de o industrie slab dezvoltată, ceea ce va avea urmări favorabile pentru întreaga zonă respectivă.

Rolul comunelor și al unor orașe a fost diminuat ca urmare a prelucrării de către organele raionale a unor atribuții, pe care nu le-au putut îndeplini în bune condiții.

Dezvoltarea vieții rurale este îngreunată în prezent de faptul că multe din cele 4.259 de comune existente sînt unități administrative mici (în medie, pe țară, sub 3.000 de locuitori fiecare). Actualele comune nu dispun de puterea economică necesară realizării unor lucrări social-culturale și edilitar-gospodărești de mai mare amploare, iar forța de atracție a centrelor de comună față de satele înconjurătoare este redusă. În afară de aceasta, înseși obiectivele cu asemenea destinație construite din fondurile statului se dispersează într-un număr prea mare de centre comunale, ceea ce reduce eficiența acestor investiții, împiedică asigurarea dotărilor edilitare și gospodărești necesare tuturor comunelor existente.

Populația rurală este dispersată în 14.203 sate (exclusiv localitățile rurale subordonate administrativ orașelor). Din totalul așezărilor rurale, 72,7% au mai puțin de 1.000 de locuitori, iar aproape 44% au sub 500 locuitori. Există 989 sate cu mai puțin de 100 locuitori.

Toate acestea dovedesc că structura administrativă a țării trebuie să fie îmbunătățită potrivit cerințelor actualei etape de desăvârșire a construcției socialiste.

A. Formele de organizare administrativă a țării

Perfecționarea organizării administrative-teritoriale se va baza pe următoarele principii:

1. Apropierea conducerii centrale de unitățile administrative

teritoriale de bază. În acest scop, se va trece la organizarea administrativă a țării, pe județe ca organe teritoriale-administrative pe care să se sprijine direct în îndeplinirea politicii lor Comitetul Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Miniștri.

2. Crearea de unități administrative care să permită rezolvarea operativă și competentă a problemelor, să contribuie la dezvoltarea armonioasă din punct de vedere economic, social-cultural și edilitar-gospodăresc a localităților, să dispună de posibilități de comunicație cât mai directe între acestea și centrele administrative.

Unitățile de bază ale organizării administrative-teritoriale a României sînt orașul și comuna, cărora le revin sarcini sporite politice, economice, social-culturale și edilitar-gospodărești.

3. Întărirea comunelor ca unități administrative puternice, capabile să valorifice mai bine posibilitățile localităților din mediul rural pentru dezvoltarea diferitelor activități industriale, agricole, comerciale, meșteșugărești, social-culturale, să înlesnească ridicarea nivelului de civilizație și apropierea condițiilor de viață ale populației de la sate de cele de la orașe.

4. Eliminarea verigilor intermediare inutile, a paralelismelor în atribuții și competențe, în scopul participării tot mai largi a maselor la activitatea de stat și obștească.

Creșterea complexității activității economice, sociale, culturale, actualul stadiu de dezvoltare a țării noastre nu mai justifică existența regiunilor. Îmbunătățirea organizării administrative prin împărțirea pe județe care să aibă legături directe cu comuna, face inutilă menținerea în viitor a raionului ca unitate administrativă intermediară între județe, pe de o parte, comune și orașe, pe de altă parte. Viața a confirmat pe deplin că o bună parte a problemelor aflate în competența raioanelor, azi pot fi rezolvate mai bine la nivelul comunelor și orașelor.

În îmbunătățirea organizării administrative-teritoriale a țării trebuie să se țină seama atât de experiența pozitivă, cât și de neajunsurile constatate pînă în prezent în activitatea sfaturilor populare și a comitetelor lor executive, de tradițiile existente în țara noastră, precum și de tendințele actuale pe plan mondial.

Pe baza acestor principii, în organizarea unităților administrative-teritoriale se va porni de la condițiile economice, social-politice, geografice, avîndu-se în vedere următoarele criterii:

a) Județul alcătuiește o unitate administrativ-teritorială, complexă din punct de vedere economic și social-cultural, care are legături nemijlocite cu organele centrale de partid și de stat. Dimensiunile județelor urmează să fie stabilite astfel, încît să se asigure rezolvarea operativă a sarcinilor ce le revin, printr-o conlucrare directă cu orașele și comunele ce intră în componența lor. În condițiile constituirii unor comune mai mari, un județ ar putea să cuprindă circa 40—50 comune, ceea ce ar permite înființarea a 40—45 de județe pe întreg teritoriul țării. Fiecare județ va trebui să cuprindă cîteva centre industriale care să contribuie la dezvoltarea economică, culturală, a întregii vieți sociale a comunelor și orașelor de pe teritoriul său. Reședința județului va fi în toate cazurile orașul principal din cuprinsul acestuia.

b) Orașul trebuie să fie un centru cu o populație numeroasă, avînd funcții politice-administrative, un însemnat potențial industrial, comercial și social-cultural, precum și multiple legături cu zona înconjurătoare, asupra căreia exercită o influență economică și organizatorică.

Unele orașe cu o importanță economică și social-culturală deosebită vor fi organizate ca municipii.

Organizarea administrativ-teritorială a orașului București, capitala țării, se va îmbunătăți ținîndu-se seama de condițiile specifice ale acestui mare centru politic, economic, cultural, social și urbanistic.

c) Comuna — unitate de bază a organizării administrative-teritoriale — va cuprinde totalitatea populației rurale de pe un teritoriu delimitat, unită prin comunitate de interese economice, social-culturale și tradiții. Comuna va fi alcătuită din unul sau mai multe sate apropiate, avînd o populație, în medie pe țară, de 4.500—5.000 de locuitori, care poate varia — pe zone — în funcție de condițiile geografice, factorii demografici, economici și sociali, fondul construit și tradițiile existente. De o deosebită importanță este studiarea căilor de comunicație între centrul de comună și satele respective, mai ales în legătură cu caracterul împrăștiat, dispersat uneori pe

distante mari, al unor localități rurale. Aceasta implică o diferențiere atentă a mărimii viitoarelor comune (comune de șes, comune de deal, comune de munte).

Comunele din jurul marilor orașe industriale pot fi subordonate acestora, în funcție de dezvoltarea lor economică și edilitară.

Prin îmbunătățirile propuse cu privire la organizarea comunelor, acestea vor putea mobiliza în mai bune condiții populația sătească la soluționarea pe plan local a treburilor de stat și obștești, la întărirea economică-organizatorică a cooperativelor agricole și a celorlalte unități de producție, la înfrumusețarea și gospodărirea localităților rurale în scopul ridicării nivelului lor edilitar-gospodăresc.

Perfecționarea organizării administrative-teritoriale în forma propusă va asigura dezvoltarea neîntreruptă a construcției socialiste în țara noastră, ținîndu-se seama de creșterea rolului statului și sporirea atribuțiilor sale în organizarea, planificarea și conducerea economiei naționale, corespunzător intereselor propagării României și ridicării bunăstării întregului popor. Totodată, se vor crea condiții pentru repartizarea mai rațională a forțelor de producție, a obiectivelor industriale, pe teritoriul țării, dezvoltarea intensă și multilaterală a agriculturii, pentru mai buna desăvârșire a tuturor activităților sociale. Îndeplinirea acestor importante acțiuni va asigura o legătură mai directă între organele centrale și cele locale, va mări eficiența și operativitatea organelor de conducere ale județelor, orașelor și comunelor în realizarea sarcinilor actuale și de perspectivă în toate domeniile.

B. Organele de conducere ale unităților administrativ-teritoriale

Unitățile administrative-teritoriale vor fi conduse de următoarele organe locale alese ale puterii de stat:

a) Consiliul județean care va asigura aplicarea legilor, decretelor, hotărîrilor Consiliului de Miniștri și ale celorlalte organe superioare; va stabili măsuri pentru dezvoltarea economică, social-culturală și edilitar-gospodăresc a unității administrative-teritoriale respective; va aproba și va urmări realizarea bugetului și a planului economic local; va îndruma, va conduce și va controla întreprinderile, organizațiile economice și instituțiile subordonate, precum și secțiunile sale de specialitate.

Pentru rezolvarea problemelor curente ale specialității economice și sociale a județului, Consiliul județean va avea un organ executiv, condus de un președinte.

b) Consiliile orașenești, iar în orașele mari consiliile municipale, vor rezolva, în cadrul competențelor ce li se vor stabili, problemele legate de dezvoltarea și gospodărirea orașelor, vor mobiliza masele la realizarea pe plan local a treburilor de stat și obștești.

Aceste consilii vor avea un președinte, care va fi, în același timp, primarul orașului sau municipiului.

c) Consiliul comunal va avea răspunderea deplină pentru întreaga activitate de gospodărire, economică, social-culturală și edilitară a comunei. Punerea în valoare a posibilităților care se vor crea prin constituirea noilor comune este condiționată de ridicarea nivelului conducerii administrative, de intensificarea vieții politice a comunei, de lărgirea competențelor și atribuțiilor ce vor reveni consiliului comunal.

Consiliul comunal va avea un președinte, care va fi, în același timp, primarul comunei.

Pentru a se asigura competența necesară și continuitatea în activitate a Consiliului comunal, este indicat ca secretarul consiliului comunal să fie funcționar de stat permanent, cu pregătire profesională corespunzătoare.

Pentru a se evita deplasările prea frecvente ale populației la reședința de județ, în vederea rezolvării unor probleme de interes cetățenesc, în cadrul noii organizări se va urmări ca unele din acestea să poată fi soluționate prin deplasări ale aparatului județean la comună.

Întărirea vieții politice și aplicarea consecventă a politicii partidului la sate va fi înlesnită de constituirea unei organizații de partid în fiecare comună, condusă de un comitet de partid comunal.

Ținînd seama de sarcinile ce vor reveni organelor de conducere ale județelor, comunelor și orașelor și avînd în vedere experiența proprie a țării noastre și a multor țări din lume, se impune înființarea unei școli superioare de administrație care să pregătească cadrele necesare pentru administrația locală.

Întreaga activitate a consiliilor județene orașenești (municipale) și comunale, a organelor lor executive va avea la bază principiul muncii și conducerii colective, asigurîndu-se antrenarea tuturor membrilor lor la luarea deciziilor și la aplicarea acestora, întărirea răspunderii fiecăruia pentru sarcinile încredințate.

O atenție deosebită va trebui acordată delimitării mai precise a atribuțiilor și competențelor organelor locale ale puterii de stat, simplificării și raționalizării aparatului de la județ, comună și oraș, promovării în organele de conducere a unor cadre capabile, cu experiența și pregătirea corespunzătoare.

Organele locale ale puterii de stat vor trebui să aducă o contribuție sporită la dezvoltarea orînduirii și înflorirea națiunii noastre socialiste, la rezolvarea problemelor locale în conformitate cu interesele generale ale țării.

(Continuare în pag. a 2-a)

Acțiunea de rentabilizare a producției se desfășoară în toate secțiile uzinei „Electromagnetica”. Printre măsurile luate în acest sens se numără și reorganizarea atelierului de aparate electrice de măsurat. Cliseul nostru va prezenta una din cele patru noi benzi de montaj cu care a fost dotat atelierul

Foto: MIHAI POPESCU

FĂRĂ NICI UN BALAST LA CAPITOLUL

RENTABILITATEA UZINEI

În contextul frumozelor realizări obținute de colectivul uzinei „Electromagnetica” din Capitală în anul 1966, cele 15 produse nerentabile punea, oarecum, sub semnul întrebării capacitatea acestui colectiv pentru a organiza mai bine producția în toate verigile ei și la toate nivelele. Cum era firesc, acțiunea de rentabilizare a produselor întreprinsă la începutul anului în zeci de întreprinderi din întreaga țară, a cuprins și această uzină.

În trecut, aici, în loc să se analizeze cu competență izvoarele nerentabilității și să se ia măsuri în consecință, se căuta motivări pentru această stare de fapt. Încercîndu-se a se convinge beneficiarii pentru acceptarea unor prețuri majorate la aceste produse; odată cu începerea acțiunii s-a făcut la depistarea tuturor posibilităților de reducere a prețului de cost existente în secții și ateliere. După numai opt luni de căutări asidue și după aplicarea măsurilor corespunzătoare, bilanțul este mai mult decât îmbucurător: la opt din sortimentele nerentabile se lucrează cu beneficii, iar pentru celelalte șapte sînt în curs de aplicare îmbunătățiri tehnolo-

gice care vor determina, ca, odată cu încheierea anului, să se lichideze și balastul produselor nerentabile. Cum a fost posibil ca într-un timp relativ scurt uzina, pentru aceste produse, să treacă de la minus la plus? Pe ce căi a acționat efectiv uzina? În ce direcții a fost orientat potențialul ei tehnic?

În acțiunea desfășurată la nivelul tuturor secțiilor s-a urmărit cu deosebită atenție reducerea la limită a consumurilor specifice de materiale. Din analizele efectuate de uzină reiese că valoarea mate-

ANTON DROST

(Continuare în pag. a 4-a)

SEMICENTENARUL MARII REVOLUȚII

SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Pasărea Phoenix nu-i o legendă

MOTIVE LENINGRĂDENE

Pe cheul Nevei, de lângă apa ce leagănă pe valul amintirilor trupul de oțel al legendarilor cruciașilor „Aurora”, auzi glasul viguros, plin de viață al marelui oraș, estompîndu-se ca soapele îndrăgostitilor saltați. Acum, în insurărea calmă, Ermilul ostentiv și el parca după asaltul vizitatorilor de peste țări, își aruncă umbrele zburătoare în unda răscălită de briza stîfnită din larg. Te lasă învîluit în linistea din jur, pentru a derula în minte filmul impresiilor de peste țări. Secvențele se supra-pun, evocîndu-ți chipul orașului-erou Leningrad, cîntîndu-ți tot ceea ce te-a jîstrăduit să cunoști, să vezi, să simți aici, unde cu o jumătate de veac în urmă salvele „Aurorai” și uralele matozilor și ale gărzilor roșii, vesteau asemenea unui mesaj transmis în cele patru zări, că asaltul Palatului de iarnă înseamnă începutul primăverii în istoria omenirii.

Călcînd pe coldarimul vastei Piețe a Revoluției ai reărit aveau zilele fierbinți ale Marelui Octombrie, la intrarea de la Smolnii ai fost îndemnat să dai salutul unui imaginat ostaș-muncitor ce stă de

ION MARGINEANU

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎMBUNĂTĂȚIREA ORGANIZĂRII ADMINISTRATIV-TERITORIALE A ROMÂNIEI ȘI SISTEMATIZAREA LOCALITĂȚILOR RURALE

II. Sistemarea localităților rurale

(Urmare din pag. 1)

În procesul construirii noii societăți au loc schimbări adânci în viața economică a satului, în structura lui demografică, în relațiile dintre oameni, în conștiința țărânilor, în atitudinea față de interesele generale ale statului și în orizontul ei politic, cultural și științific.

A. Satul românesc pe calea unor profunde transformări economice și sociale

Într-un ritm deosebit de accentuat au loc schimbări de ordin demografic în satul românesc. În mediul rural trăiesc 11,8 milioane locuitori, ceea ce reprezintă 61,6 la sută din totalul populației țării, față de 78,6 la sută în 1930 și 67,9 la sută în 1960. O parte din populația activă care lucrează la sate lucrează în industrie, construcții și în alte domenii de activitate neagricole. Atragera unei părți din populația rurală în mediul urban reprezintă un proces obiectiv, determinat de industrializarea țării și de întregul proces de dezvoltare economică și socială. Ca rezultat al politicii partidului și guvernului de ridicare a nivelului economic, cultural și social al satului, au crescut simțitor rîndurile intelectualității și ponderea salariilor în mediul rural. Astăzi, intelectualitatea din localitățile rurale cuprinde peste 27 000 de specialiști agricoli, din care 12 400 cu studii superioare, peste 100 000 învățători și profesori, peste 6 000 medici etc. În unitățile agricole socialiste lucrează în prezent peste 95 000 tractoriști și mecanizatori.

Principalul proces social care a avut loc în structura populației rurale, constă în formarea țăranilor cooperatiști, clasă nouă a societății noastre, cu cunoștințe politice, culturale și tehnic-profesionale mereu mai ridicate.

Apariția marilor unități socialiste de producție agricolă, întărirea bazei tehnice-materiale a agriculturii, dezvoltarea unor ramuri ale industriei alimentare și ușoare, cerințele mereu crescînde ale populației, au determinat schimbări importante în structura producției agricole a României, în direcția diversificării și intensificării ei.

Organizarea marilor producții în agricultură, mecanizarea lucrărilor agricole, apariția unor unități agricole de tip industrial, crearea de ferme într-un număr mare de localități rurale, creează condiții îmbunătățite de muncă și de viață pentru populația de la sate.

Amplasarea în acest cîmp al noilor obiective industriale în zone agricole va da posibilitatea locuitorilor din aceste zone să folosească mai bine timpul disponibil, să-și ridice gradul de instruire tehnică-profesională, va sporii potențialul economic al localităților din raza teritorială respectivă.

Ca urmare a eforturilor ce se fac pentru industrializarea unor regiuni — în trecut rămase în urmă — se va ajunge ca în 1970 actualele regiuni Argeș, Oltenia, Bacău, Iași, București și Dobrogea să contribuie la producția globală industrială a țării cu peste 26 la sută față de numai 16 la sută în 1950. Dezvoltarea bazei industriale în orașele mai puțin dezvoltate va determina creșterea numărului de salariati industriali la 1 000 de locuitori. Astfel, din 184 de orașe existente, în 102 orașe vor reveni în 1970 peste 200 de salariati industriali la 1 000 de locuitori, iar în alte 18 orașe cîte 150—200 de salariati industriali. În anul 1970, la 1 000 locuitori vor fi 104 salariati industriali în medie pe țară și 231 în medie pe total orășe.

Mentinererea unor diferențe sensibile între unele regiuni și raioane în gradul de ocupare a populației în industrie impune ca în amplasarea noilor obiective industriale, în perioada 1971—1975 și în perspectivă pînă în 1980, să se continue orientarea dată în actualul cîmp al de a se dezvolta din punct de vedere industrial zonele rămase în urmă. O contribuție sporită pot aduce în acest sens repartizarea mai judicioasă pe teritoriu și creșterea într-un ritm mai susținut a industriei locale, înființarea în cooperativele agricole de producție a unor unități pentru industrializarea și semiindustrializarea produselor agricole, pentru prestări de servicii de uz gospodăresc pentru populația satelor, dezvoltarea întreprinderilor agricole de stat (ferme pentru prelucrarea industrială a produselor agricole). De asemenea, un aport însemnat îl pot avea cooperarea meșteșugărească, cooperarea de consum, precum și dezvoltarea industriei casnice la domiciliu (artizanat etc.).

În scopul satisfacerii necesităților crescînde ale populației, conducerea partidului a adoptat o serie de măsuri cu privire la dezvoltarea în anii 1966—1970 a activității de prestări de servicii în mediul rural. În procesul înfăptuirii acestor măsuri, precum și a altora care vor apărea necesare, va trebui să se acorde întreaga atenție creării de condiții favorabile pentru dezvoltarea micii industrii, a meseriilor și a altor activități productive și de deservire de la sate. În cadrul acestor preocupări se va urmări utilizarea cît mai completă a capacităților de producție existente și îmbunătățirea treptată a înzestrării tehnice, pentru a se asigura o cît mai rațională folosire a materiilor prime, satisfacerea unor cerințe ale locuitorilor de la orașe și sate, creșterea veniturilor în mediul rural.

În contextul dezvoltării generale, economice și sociale a țării și al schimbărilor adînci intervenite în viața satului, a avut loc o creștere a nivelului de trai al populației rurale. Este semnificativă în acest sens îmbunătățirea consumului alimentar al locuitorilor de la sate. Prin unitățile comerciale existente în mediul rural au fost vindute în 1966 mărfuri în valoare de 18,3 miliarde lei, de 5,4 ori mai mult decît în 1950. O creștere însemnată au înregistrat achiziționările de mărfuri nealimentare de folosință îndelungată.

Între anii 1951—1966 s-au construit la sate peste 1,1 milioane de locuințe noi, ceea ce înseamnă că din 3 locuințe existente în mediul rural, una este construită în ultimii 16 ani. La ridicarea nivelului calitativ se adaugă, în numeroase regiuni, varietatea în aspectul arhitectural inspirat din specificul local. Numărul satelor electrificate a crescut de la 483 în 1944, la 8 560 la sfîrșitul anului 1966.

Dotările social-culturale realizate în anii socialismului contribuie la ridicarea continuă a nivelului cultural și de sănătate al populației rurale. Treccrea la învățămîntul general obligatoriu de 8 clase, gratuitatea acestuia au asigurat o creștere generală a nivelului de instruire. Aproape fiecare comună dispune de o școală de opt ani (97,3 la sută din totalul comunelor) și de un cîmin cultural (99 la sută), majoritatea comunelor au cîte o grădiniță de copii (85,1 la sută din total). În mediul rural a fost organizată o largă rețea de unități și a sporit numărul de medici, ceea ce a îmbunătățit condițiile de ocrotire a sănătății.

Soluționarea complexelor probleme social-economice pe care le ridică evoluția satului nostru socialist impune studierea atentă a tuturor transformărilor ce au loc în viața lui, elaborarea unei politici științifice de sistematizare a localităților rurale, spre a influența și pe această cale, tot mai hotărît, asupra ridicării condițiilor de viață ale populației sătești și a apropiierii lor treptate de cele ale populației urbane.

B. Necesitatea dezvoltării organizate, raționale a localităților rurale — comune și sate

Cu toate realizările obținute în transformarea și ridicarea nivelului economic și cultural al satului, nu a existat pînă acum o preocupare susținută pentru dezvoltarea sistematizată a localităților din mediul rural, pentru asigurarea unei judicioase repartizări a obiectivelor economice, a dotărilor social-culturale și tehnice-edilitare. Noile construcții au fost amplasate adeseori fără studii prealabile și fără a se ține seama de ansamblul problemelor dezvoltării economice și sociale a localităților, de perspectivele fiecăruia în parte.

Așezările noastre rurale și-au menținut astfel, unele caracteristici, rezultate din procesul lor istoric de formare, care în momentul de față frînează ridicarea nivelului de civilizație la sate. O mare parte dintre actualele localități rurale, risipite pe teritoriu, cu un număr mic de locuitori, nu mai corespund cerințelor marii producții agricole socialiste, ale dezvoltării economice complexe a satului, împietzează asupra eficienței economice a investițiilor pe care le fac alit statul, unitățile cooperatiste, cît și locuitorii din mediul rural.

Densitatea de locuitori în vatra satului este redusă — fenomen propriu alit satelor mici cît și celor mari. În medie, în țara noastră revin 10—12 locuitori pe hectar vatră sat față de 60—70 locuitori în țăările vecine. Din acest punct de vedere, trebuie relevată în special situația comunelor și satelor din zonele de munte, cu gospodării izolate, răspindite pe o mare suprafață.

Deși sistematizarea are o mare importanță pentru dezvoltarea comunelor, satelor și a întregii țări, totuși ea nu a constituit obiectul unei activități unitare, coordonate și de perspectivă. Pe plan central, de realizarea studiilor și proiectelor de sistematizare rurală se ocupă mai multe organe: Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare — de problemele privind organizarea rețelei de așezări; Consiliul Superior al Agriculturii — de problemele privind organizarea teritoriului și producției agricole; Comitetul de Stat al Apelor — de problemele utilizării raționale a apelor. La nivelul regiunilor, țărilor populare au și ele organe diferite care au sarcini în acest domeniu.

Datorită lipsei unor organe de coordonare pe plan central și regional și a unei concepții unitare în acest domeniu, în activitatea de proiectare legată de sistematizarea localităților rurale persistă o serie de neajunsuri. Din această cauză, proiectările legate de dezvoltarea localităților din mediul rural, care au necesitat un volum mare de muncă, s-au aplicat într-o proporție foarte redusă.

Toate acestea au făcut ca rezolvarea problemelor de sistematizare a satelor să rămînă în urmă, ceea ce nu numai că a frînat punerea în valoare a tuturor posibilităților de ridicare a condițiilor de viață în mediul rural, dar a dus și la amplasarea unor investiții (centre de producție agricolă — grajduri, magazii etc. —, școli de opt ani, diverse alte dotări, clădiri noi de locuit), care apar de pe acum ca neraționale în perspectiva dezvoltării unor localități.

Lipsa unor studii pe ansamblul teritoriale ca și insuficienta colaborare între diferitele unități agricole productive amplasate pe același teritoriu fac ca importante acțiuni care s-ar putea realiza mai economic prin cooperare (alimentarea cu apă, asigurarea energiei electrice, efectuarea diferitelor construcții de drumuri, depozite etc.), să se rezolve la nivelul fiecărei unități și numai în funcție de interesele ei, ceea ce duce la dispersarea și irosirea de fonduri materiale și bănești.

C. Sarcinile și obiectivele sistematizării comunelor și satelor

Sistematizarea comunelor, a satelor care alcătuiesc comunele trebuie să se efectueze în cadrul unui program național de ansamblu, bazat pe studii referitoare la amenajarea unor unități teritoriale complexe, cuprinzînd întregul sistem de așezări urbane și rurale care se intercondiționează reciproc.

La întocmirea acestor studii este necesar să se țină seama de complexitatea tuturor factorilor de natură economică, demografică și social-culturală, ca și de trăsăturile particulare ale cadrului geografic și ale fondului construit existent. Numai o astfel de analiză va putea duce și la găsirea unor soluții de sistematizare a comunelor și satelor în concordanță cu problemele dezvoltării industriale a diferitelor zone, profilarea și specializarea unităților agricole, utilizarea rațională a forțelor de muncă, ridicarea nivelului de deservire și a activității social-culturale din localitățile rurale.

Sistematizarea comunelor și satelor, acțiune de lungă durată, va urmări rezolvarea a două mari obiective:

- Stabilirea viitoarelor comune și sate;
- Sistematizarea fiecărei comune și a fiecărui sat.

ÎN STABILIREA VIITOARELOR LOCALITĂȚILOR RURALE se vor avea în vedere următoarele:

1. Asigurarea unor dimensiuni și densități optime ale comunelor și satelor, prin creșterea numărului de locuitori și a densității lor pe hectar în vatra satului, astfel încît să justifice o eficientă dotare cu construcții economice, social-culturale și rețele tehnice-edilitare. Din studii preliminare și din experiența altor țări se consideră că densitatea noua asemenea localități ar trebui să fie de 50—60 locuitori pe hectar în vatra satului.

Numărul optim al populației comunelor și satelor care le alcătuiesc va fi stabilit în mod diferențiat, pe categorii de localități, în funcție de caracteristicile cadrului natural, de profilul lor economic, social, cultural și administrativ.

La stabilirea viitoarelor comune și sate se va avea în vedere ca în primul rînd să se dezvolte acele localități care prin amplasament, distanțe față de principalele locuri de muncă, perspectiva amplasării unor obiective economice și social-culturale, starea fondului construit existent etc., au cele mai favorabile condiții.

2. Funcția și profilul social-economic al fiecărei localități se stabilesc în concordanță cu cele ale așezărilor învecinate, precum și cu particularitățile geografice, sociale și de producție ale mediului care o condiționează. Gradul de dotare social-culturală și de echipare tehnico-edilitară se stabilește diferențiat, în funcție de rolul economic și social al așezării, de poziția sa în teritoriu, de condițiile specifice și de perspectiva de dezvoltare a fiecărei localități.

3. La stabilirea comunelor și a profilului lor viitor se va avea în vedere ca fiecare comună să dispună de:

- școală de învățămînt general,
- cîmin cultural, cinematograf,
- bibliotecă publică,
- dispensar, casă de nașteri,
- baie comună,
- magazine de vinzare a mărfurilor,
- unități de alimentație publică,
- brutărie,
- ateliere de reparații și deservire ș.a.

Constituirea unor comune mari, bine echipate, va crea condițiile pentru înzestrarea lor cu unități de prelucrare, a produselor agricole, întreprinderi ale industriei locale sau meșteșugărești și alte unități productive, pentru dezvoltarea unor activități economice variate.

SISTEMATIZAREA FIECĂREI COMUNE ȘI A FIECĂRUI SAT. După stabilirea localităților se va trece la sistematizarea fiecărei așezări rurale în parte, urmîndu-se soluționarea următoarelor probleme principale:

1. Delimitarea și organizarea teritoriului (a vetei satului) corespunzător funcțiilor și cerințelor actuale și determinarea suprafețelor de teren necesare dezvoltării în perspectivă a localității. Aceasta se va face în raport cu caracteristicile climatice, profilul social-economic, mărimea populației, precum și organizarea teritoriului respectiv în suprafețe destinate unităților productive, locuințelor, centrului civic, spațiilor verzi etc.

2. Fundamentarea amplasării în cadrul localităților a noilor capacități de producție sau a extinderii celor existente.

3. Stabilirea dotărilor economice, social-culturale, administrative și determinarea arterelor de circulație și a rețelilor tehnice-edilitare (energie electrică, apă, telefon, radioficare etc.) în raport cu mărimea și importanța localităților.

4. Determinarea și parcelarea terenurilor libere din vatra satelor, precum și reguparea terenurilor date în folosință de cooperativele agricole de producție, în vederea unei cît mai raționale și eficiente concentrări a construcțiilor de locuințe și a dotărilor. Se vor lua măsuri ca în viitor să se construiască numai în vatra satelor.

5. Asigurarea unei expresii arhitecturale proprii prin valorificarea cadrului natural, a tradiției constructive și artistice locale, a eventualelor monumente istorice, a potențialului turistic etc.

Elaborarea schișelor de sistematizare va contribui la o judicioasă și eficientă amplasare a investițiilor în teritoriu, va duce la recuperarea unor suprafețe de teren ce vor putea reintra treptat în circuitul agricol.

La stabilirea obiectivelor de investiții economice, social-culturale, tehnice-edilitare se va acorda prioritate dotării acelor localități rurale care — prin aplicarea măsurilor cuprinse în prezentele propuneri — vor deveni centre de comună sau au perspective deosebite de dezvoltare.

O atenție particulară se va da localităților rurale din zonele proărăsenesti care constituie locul de reședință al unui număr important de salariati necesari activității economice din centrele muncitorești învecinate. Aceste localități vor trebui să dispună de căile de comunicații necesare și de mijloace de transport rapide, precum și de dotări comerciale, social-culturale și edilitare, astfel încît salariații care vin la lucru în orașe de pe o zonă de circa 30—40 km să se bucure de condiții corespunzătoare de trai în comunele în care locuiesc.

Sistematizarea comunelor și satelor, acțiune de o deosebită importanță social-economică, constituie un mijloc important pentru realizarea politicii Partidului Comunist Român de ridicare a nivelului de viață al populației de la sate, contribuie la repartitia teritorială judicioasă a forțelor de producție, la determinarea unor elemente strict necesare pentru fundamentarea planurilor de perspectivă ale dezvoltării României.

III. Desfășurarea acțiunilor privind îmbunătățirea organizării administrative și sistematizarea localităților rurale

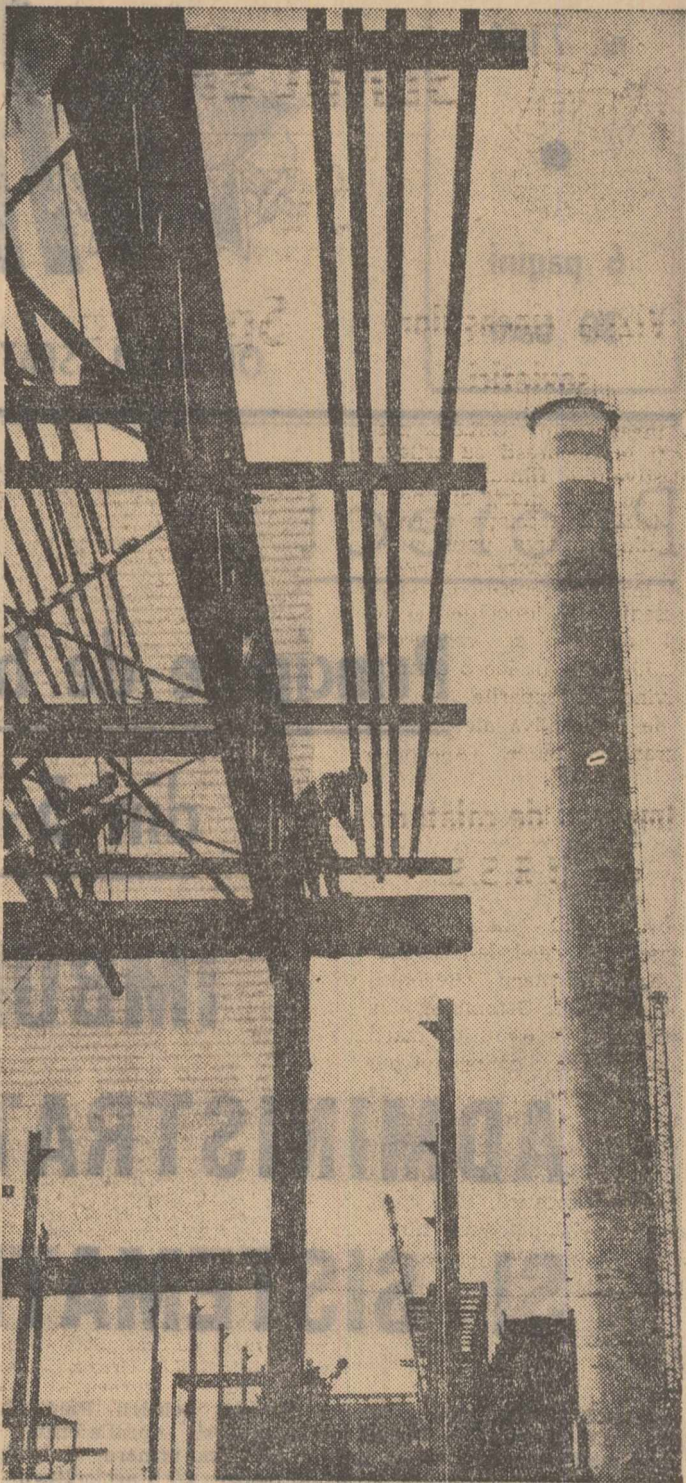
Coordonarea și îndrumarea acțiunilor de îmbunătățire a organizării administrativ-teritoriale și de sistematizare a localităților rurale vor fi asigurate de o Comisie centrală de partid și de stat, iar în fiecare regiune de către o comisie locală.

Comisia centrală va avea următoarele atribuții principale:

1. Efectuarea de studii și elaborarea de propuneri concrete privind noua organizare administrativ-teritorială a țării, examinarea modificărilor ce urmează să intervină în conducerea economiei locale, în aparatul de stat, în repartizarea unităților de învățămînt, asigurarea asistenței sanitare etc.

2. Elaborarea proiectului unei noi legi de organizare și funcționare a organelor locale ale puterii de stat, a tuturor celorlalte acte normative legate de noua organizare administrativ-teritorială.

Propunerile concrete privind delimitarea viitoarelor județe, orașe și comune cu hărțile respective, vor fi supuse dezbaterii publice înainte de a fi prezentate spre aprobare conducerii de partid și de stat, urmînd a fi definitivă pînă la sfîrșitul anului 1968.

Pe o suprafață de cîteva sute de mii de metri pătrați se întinde șantierul noii zone industriale petrochimice din Pitești. Rafinăria din cadrul combinatului va intra în funcțiune în anul 1969. În prima etapă, a intrat în producție noua fabrică de negru de fum. În clișeu: Un aspect de pe șantierul noii fabrici de piroliză.

Foto: AGERPRES

În regiunea Crișana RITMURI INEGALE LA SEMĂNAT

În toamna aceasta, cooperativele agricole de producție din regiunea Crișana trebuie să însămînțeze cu cereale păioase — potrivit planurilor aprobate de adunările generale la începutul anului — peste 144 000 de hectare. Din suprafața respectivă, pînă în ziua de 8 octombrie s-a însămînțat mai bine de 65 la sută.

Deși în ultimele zile ritmul semănăturii s-a intensificat, ca urmare a măsurilor luate de organele locale de partid și de stat în sprijinul unităților, nivelul la care s-a ajuns, nu exprimă încă posibilitățile existente în regiunea Crișana. Acest fapt este ilustrat de viteza sub care prevăzută, care se înregistrează în unele raioane cu pondere în agricultura regiunii, cum sînt Ineu, Salonta și Criș, unde la ora actuală suprafețele semănate trebuiau să fie mult mai mari, decît cele realizate în raionul Criș, de pildă, într-o singură zi pot fi semănate 1 260 de hectare. Dar iată că între 4—6 octombrie, deci în două zile, aici s-au semănat numai 650 de hectare, jumătate din prevederile de o zi!

Cum se explică acest lucru? Trei factori frînează la ora actuală desfășurarea ritmului normal de lucru în unități: existența unor mari suprafețe ocupate cu culturi prășitoare — în special porumb — destinate ca premergătoare pentru cerealele de toamnă; defecțiunile repetate ale unor tractoare și lipsa de operativitate în eliminarea lor; organizarea insuficientă a muncii în unele cooperative agricole.

Să analizăm sumăr aceste câteva probleme. În regiunea Crișana, recoltatul porumbului s-a făcut pe numai 35,4 la sută din suprafață, creîndu-se greutăți în activitatea brigăzilor S.M.T. În unele raioane, ca, de pildă, Marighita, culesul porumbului nu s-a făcut decît pe circa 3 500 hectare din peste 14 000 hectare înșămînțate. În ceea ce privește lucrul tractoarelor, ritmul frînat de ivirea deselor defecțiuni, de căderea lor în brazdă, este caracteristic anuimitor S.M.T.-uri, (fapt, care scoate la iveală acum și calitatea reparațiilor din ateliere). Iată, într-o singură decadă, la S.M.T. Sînmartin, au căzut în brazdă 14 tractoare, la cel din Sîntana — 12 tractoare, iar la cel din Cefa — 10 tractoare. Pe regiune, cele 95 de tractoare defecte au însumat

zeci de ore de stagnare, dimiunînd considerabil viteza de lucru alit la arat, cît și la semănat.

Și, în sfîrșit, să discutăm concret organizarea muncii din cîteva unități. La cooperativa agricolă din Timnova, raionul Ineu, unde alit inginerul Dumitru Truță, cît și președintele Gh. Oncean și ceilalți membri ai consiliului de conducere, sînt zi de zi între mecanizatori și cooperatori, organizarea muncii fiind exemplară, semănatul celor peste 700 hectare cu păioase este pe sfîrșite.

Această preocupare atentă pentru semănat și celelalte lucrări de toamnă, am găsit și la cooperativele din Sînmartin, Sîntana, Sîmănd și alie unități fruntase. Păcat însă, că realizările lor sînt umbrite (și, de ce să n-o spunem, trase în urmă) de cooperativele codăse la lucrările agricole de toamnă. La Seleus, raionul Oradea, bunăoară, din cele 500 hectare prevăzute a se ara și semăna, s-au realizat 175 hectare arătură, iar cu grîu s-au semănat numai... 74 hectare.

Cu „încetinitorul” se desfășoară lucrările și la cooperativele din Mîersig și Chijic. La cea din Mîersig, ing. agr. Ioachim Rădac, este convins că stau bine, cu toate că nu s-a arat și semănat nici jumătate din suprafețele prevăzute, iar tractoriștii stau în unele zile cu miinile în sin, așteptînd să fie recoltate cele 800 hectare de porumb, lucrări abia la început, în ciuda faptului că o bună parte din terenurile ocupate cu prășitoare, sînt destinate ca premergătoare pentru grîu.

Consiliile agricole și uniunile cooperatiste din regiunea Crișana, au obligația să ajute unitățile agricole să termine în timpul cel mai scurt semănatul. Realizarea integrală și fără înlînzire a planului de însămînțări, este principala lor îndatorire din această perioadă.

Ing. V. LAZAR
correspondentul
„României libere”

SEMICENTENARUL MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Vizita cineaștilor sovietici

Cineaștii din U.R.S.S. prezintă la București cu prilejul „Festivalului filmului sovietic”, au făcut marți dimineața o vizită la Asociația cineaștilor din România, unde au avut o întrevedere cu regizorul Ion Popescu-Gopo, vicepreședinte al asociației, și cu alți membri ai conducerii A.C.N. A avut loc o discuție privind preocupările actuale și de perspectivă ale cinematografului sovietic. (Agerpres)

„Impresii de călătorie din U.R.S.S.”

În cadrul manifestărilor consacrate celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, la Timișoara a avut loc marți după-amiază, o conferință publică pe tema: „Impresii de călătorie din U.R.S.S.”. Prof. Toma Tîlizer a vorbit despre recepta sa călătorie făcută în Uniunea Sovietică. Cei prezenți au vizionat apoi, filmul sovietic „Insulele fermecate”. (Agerpres)

Pasărea Phoenix nu-i o legendă

(Urmare din pag. a 1)

tori își lansaseră invitațiile la recepția ce urma să aibă loc în clădirea bătrânului hotel „Astoria”, pentru a sărbători cucerirea orașului, cind bombele cădeau ca ploaia, aducind moarte, populația loială cu armata rezista eroic, cînd prin fața legendelor renumele de leagăn al revoluției.

Am văzut la Muzeul apărării Leningradului un document zguduitor. Un simplu caiet îngălbenit de vreme, pe filele căruia Tania Saviceva, o fată de 10 ani, nota cu litere ușor tremurătoare: „Mama mare, a murit la 25 ianuarie 1942, la orele 3 după-amiază”; „Leka a murit la 17 martie 1942, la orele 5 dimineață”; „Mama a murit la 13 mai 1942 la orele 7,30 dimineață”. „Toți Savicevi sunt morți. Tania a rămas singură...”

Pentru ca și Tania să pornească apoi pe drumul eternității!

Notățile acestea lapidare, impresionante mi-au reamintit de o întâlnire neobișnuită de acum aproape 6 ani. Eram în inima taigăiei siberiene, în preajma locului unde constructorii de la Brașov scriu cu beton istoria marii hidrocentrale. Pe o coștășă, mi-a reținut atenția un bărbat tânăr, alături de care a pui de urs imblinzit, împingea o rola cu un cablu de înaltă tensiune. Cînd m-am apropiat, am văzut că omul avea o singură mîna și se ajuta astfel cu noul său prieten, pe care-l botezase Misca. Am aflat atunci că Igor, și-a pierdut brațul acum 25 de ani, pe cînd era copil de vîrstă Taniei, în timpul asediului Leningradului. Infirmitatea nu l-a împiedicat să vină în taiga, să lucreze.

— Acasă, nu mai am pe nimeni. Toți ai mei au pierit. Mi-am regăsit însă o familie mare și puternică, tovarășii mei de muncă. Și cînd hidrocentrala va fi gata, mă voi întoarce la Leningrad, îmi spunea Igor.

Nu știu dacă a revenit pe Neva.

Ceea ce știu însă este că astăzi, orașul său natal nu numai că și-a lecuit rănile războiului, dar a înălțat în cîntec sărbătoririi semicentenerului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie marile pavoaz al izbînzilor în muncă, în reconstrucție.

Pasărea Phoenix, nu-i legendă. Numele său e Leningrad.

ION MARGINEANU

Spectacol de gală prezentat de Teatrul Academic Gruzin de Stat

Scenă din spectacolul „Măria sa poporul”

Colectivul Teatrului Academic Gruzin de Stat „Sota Rustaveli” din R.S.S. Gruzină, care întreprinde un turneu în țara noastră în cadrul „Zilelor culturii sovietice”, organizate cu prilejul sărbătoririi semicentenerului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a prezentat marți seara, la sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale”, un spectacol de gală cu drama „Măria sa poporul”. Pie-sa este inspirată din viața unei familii de muncitori și a uzinei în care aceștia lucrează. Rolul principal a fost interpretat de

artistul popular al U.R.S.S., Sergo Zakariadze.

La spectacol au asistat tovarășii Ilie Verdet, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihail Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Stoian, șef de secție la C.C. al P.C.R., prof. dr. docent Alexandru Balaci, vicepreședinte al C.S.C.A., Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, acad. Iorgu Iordan, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., acad. Zaharia Stancu, președintele Uniunii

Scriturilor, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale”, activiști de partid și de stat, oameni de cultură și artă.

Au participat, de asemenea, A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, membri ai ambasadelor, precum și delegația culturală sovietică, în frunte cu Vladimir Baskakov, vicepreședinte al Comitetului de stat pentru cinematografie de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes. Artiștii le-au fost oferite flori. (Agerpres).

PE ECRANE

Inimă de mamă

Dintre numele de regizori ce apar pe genurile filmelor a-nunțate în cadrul Festivalului filmului sovietic cel al lui Mark Donskoi este cel mai cunoscut avînd girul unor creații la nivelul capodoperei („Mama”, trilogia gorkiană, „Așa s-a călît oțelul”, etc. Bun ecranizator, regizorul sovietic se numără printre cei care s-au apropiat cu predilecție de perioada anterioară Marii Revoluții sau a celui de-al doilea război mondial și au urmărit fie mari personalități în desfășurarea manifestărilor existențiale lor, fie conștiințe în găsirea drumului spre revoluție și spre formarea lor.

În „Inimă de mamă” sînt surprinse cîteva momente din începutul existenței dramatice, a Mariei Alexandrova Uli-

nova, mama lui Lenin, dar și a lui Alexandr Ulianov, executat în urma unui atentat, a Mariei, Anei și a lui Dimitri, revoluționari încercați, deseori deportați și închiși în anii autocrației țariste. Primele încercări, primul fiu ce pierde executat, arestarea sau moartea altora dintre ei, sînt elementele pe care și-au construit narațiunea cinematografică scenaristele Zoia Voskresenskaia și Irina Donskaia. Portretul Ulianov, care și-a urmat fiii și fiicele în deportare, care l-a înțeles întotdeauna și l-a fost cel mai apropiat și mai cald prieten, se conturează printre lacrimile acestei curajoase femei, din mîndrie și reținere, din demnitate și înțelepciune. Dar în desfășurarea pe aceeași coordonată a eroi-

lor — lupta revoluționară —, scenariul n-a găsit todeauna elementele diferențiale și a apelat la situații aproape similare, ceea ce a diminuat florul dramatic al întâmplărilor reale. Pe Mark Donskoi nu-l am regăsit în utilizarea unor clișee, ci mai ales în cîteva secvențe dintre care una ne-a amintit de capodoperele sale: vorbitorul Mariei Ulianova cu fiul său Vladimir. De multe ori înfîlțită, tema vorbitorului cu comunicările simulate, cu strigăte, disperări, dar și priviri ce desființează distanța și înălțură situația, a căpătat sub mîna lui Donskoi noi rezonanțe. Interpreta Ulianovei, Elena Fadeeva, pe un rol dificil, a ridicat valoarea peliculei prin multiplele nuanțe utilizate pentru obținerea gradății tragice.

Zosia

un detașament de soldați sovietici veniți din prima linie a frontului. După vîltoarea cîmplută a luptelor, aici domnește liniștea, pe drum trec siluete tăcute, iar umbra unei tinere blonde se strecoară la fel de tăcută și liniștită printre merii în rod.

Film despre o dragoste

mare, pelicula regizorului Mihail Boghin povestește, prin zîmbet și priviri, despre sentimente, despre efort de mult potubi doi oameni, cucerindu-ne în lanțul emoțiilor, făcîndu-ne participanți sensibili la întrebările și răspunsurile lor. Mihail va pleca din nou pe front, Zosia va rămîne în mijlocul drumului desfundat de mașini, singură siluetă albă pe pămîntul întunecat, dar pentru ei nu mai există nimic în afară de firul ce l-a legat. Războiul e pe undeva departe, în cîntunul polonez au început să trăiască oameni cu tot ce au mai vibrant în ei, cu tot ce au înăbușit pînă acum.

Pola Raskka (Zosia) și Nicolai Merzlikin (Mihail) își împletesc viețile încet, într-un crescendo care alungă treptat timiditățile, se definesc ca îndrăgostiți de oricînd și de oriunde. Dacă scenariștii (Vladimir Bogomolov) nu ar fi crispat curgerea lentă a comuniunii celor doi prin introducerea forțată a unei cantități de versuri, dacă n-ar fi ținut să ofere cu orice preț și cîteva momente de umor, am fi fost în fața unui împlinit poem cinematografic. Un moment cum este cel al scrierii anunțurilor ce vestesc moartea soldaților din companie sau cel al așteptării lui Mihail din final, ne dau măsura posibilităților lui Boghin, tînar regizor de talent.

FLORICA ICHIM

La fabrica de antibiotice

din Iași

Secția de bio- stimulatori

IASI (coresp. R.L.). — Industria chimică leșeană continuă să-și lărgească activitatea, adăugîndu-și un alt obiectiv important: Secția de biostimulatori a Fabricii de antibiotice. Noile construcții sînt destinate realizării unor produse pe care le solicită, pe de o parte, dezvoltarea sectorului zootehnic, iar pe de altă parte, opera de ocrotire a sănătății publice.

Biostimulatorii realizați aici au o mare valoare pentru dezvoltarea sectorului. Rezultatele înregistrate de către specialiștii și verificate în unele ferme zootehnice, arată că prin administrarea biostimulatorilor în hrana animalelor și păsărilor, acestea asimilează mult mai ușor alimentele consumate și obțin o creștere a greutatei, ce ajunge pînă la 30% în raport cu greutatea căpătată prin alimentația obișnuită. În ce privește antibioticele de semisinteză, acestea sînt produse ale căror proprietăți chimice le conferă un plus de valoare în distrugerea microbilor din diferite afecțiuni malade. Proiectată de către IPROSIN, noua secție este prevăzută să intre în funcțiune în luna ianuarie 1968, realizînd anual peste 3 milioane kg. biostimulatori și 20 milioane diferite flacoane de antibiotice prin semisinteză. Prin aceasta fabrica leșeană de medicamente își va dubla capacitatea actuală de producție.

Ridicarea la putere a Bărăganului

NOUA SLOBOZIE VECHIE

Tîrg prăfuit de Bărăgan, fără istorie și fără monumente. Pe vechiu-i nume, de o cutremurătoare semnificație, Vai de ei, Slobozia a fost decretată oraș în 1912, datorînd această cinste liniei ferate tocmai construită, care îi dădea calitatea de nod feroviar. Dar cum urbanizarea nu se realizează doar printr-un simplu act administrativ, Slobozia veche avea să rămînă încă multe decenii același tîrgușor anonim, cu case scunde într-o rină, cu circumscripții obscure și uliți noroioase.

Ceea ce transformă cu adevărat Slobozia în oraș este industrializarea. Pentru ea ca și pentru alte multe mici așezări urbane greu de delimitat ca urmare fată de niste comune mai cuprinse, actuala etapă pe care o parcurgem a conștientă pătrunderea în marele circuit economic al țării.

Premiera industrială a orașului de pe malul lăcomitei va avea loc în trimestrul III al anului viitor. Dar încă din primăvara acestui an, odată cu deschiderea șantierului celei mai mari fabrici de ulei din țară, viața în oraș a căpătat alt ritm, mai viu, mai alert.

Acum, după șase luni de la începerea lucrărilor, viitoarea fabrică își confirmă pe deplin prezența, dominînd împrejurimile terne de cîmpie fără de sfîrșit.

Șeful șantierului, inginerul NICOLAE BALAN, care de aproape un deceniu e prezent la construcțiile Bărăganului, ne mărturisește că de data aceasta are de făcut față unei

lucrări deosebit de complexe de ridicată tehnicitate.

— Nu e ușor lucru să ridici o fabrică care va prelucra zilnic 400 tone de semințe de floarea-soarelui și 50 tone germeni de porumb sau soia. Sintem însă cu toții hotărîți, în ciuda greutăților, s-o ducem la capăt la termen și în condiții calitative corespunzătoare.

— La ce greutăți vă referiți? — Insuficiența forțelor de muncă, cronică în această parte a țării, fluctuația cadrelor împotriva căreia nu am găsit mijloace suficiente să luptăm, deficiențe manifestate în sectorul aprovizionării cu materiale, au făcut ca planul fizic să înregistreze o oarecare rămî-nere în urmă, în timp ce planul valoric e depășit.

Restanța e recuperabilă și măsurile pe care le-am luat pentru a lucra în bune condiții în lunile de iarnă (inclusiv la montarea unor utilaje) vor da, sperăm, rezultatele scontate.

O altă impunătoare construcție a Sloboziei: spitalul. Un spital care, prin proporții și prin nivel de dotare, se înscrie, alături de cele din Constanța și din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în prima linie a unităților sanitare ale țării: 6 corpuri de clădiri cu unu pînă la nouă etaje, o capacitate de spitalizare de 420 paturi, o vastă policlinică.

Sentimentul de bucurie, de admirație ce-l simți atunci cînd privești din depărtare linia aerată, elegantă, a construcției, pentru care nu te poți împiedica să aduci felicitări proiectanților de la DSAPC-București,

scade brusc și vertiginos imediat ce afli cîte ceva despre istoria lucrărilor și stadiul lor actual.

Începută încă din trimestrul II 1964, construcția spitalului a fost încontinuu tergiversată din cauza unor grave lipsuri ale constructorului — TRCLB După cum ne-a informat tov. Mihail Rizo, dirigintele șantierului, nici ultimul termen, cel de 31 decembrie a.c., nu va fi respectat de către nepunctualii executanți și Sfatul popular al regiunii București ar trebui să intervină mai energic și mai operativ pentru ca spitalul din Slobozia, pentru care s-au cheltuit fonduri importante, să-și deschidă în sfîrșit porțile.

Interlocutor: NICOLAE A. TINTEȘTEANU, președintele statului popular orășenesc.

— Am vrea să știm în ce măsură mișcările industrializării se fac simțite în viața orașului.

— Foarte puternic și în domeniul care aparent n-au legătură cu fabricile ce se construiesc.

— De ce vă exprimați a plural?

— Fiindcă fabrica de ulei va fi însoțită curînd de altele. A început construcția unei fabrici de carcase de radio și televizoare. Îi va urma altele. Șițiți dumneavoastră: zona industrială odată creată...

— Deci? — Deci orașul trebuie să se alinieze la aceste perspective. Pînă în 1980 populația i se va dubla. Profilul său se va schimba radical: va deveni un centru muncitoresc. De la aceste coordonate pornim atunci cînd privim spre Slobozia anilor viitori.

Au apărut primele blocuri. Pînă la sfîrșitul anului li se vor adăuga altele. Canalizarea, cu totul inexistentă, devine realitate. Se construiește un sediu administrativ demn de viitorul oraș. În iunie s-a dat în funcțiune un mare complex de deservire. Începe construcția liceului. Toate acestea se înscriu pe orbita Sloboziei industriale. De altfel, orașul devine și un important nod turistic.

— Adică? — Nu uitați că în apropiere se construiește podul peste Dunăre, care va mări simțitor traficul spre Dobrogea. Două noi drumuri modernizate se întretaie aici: Buzău—Slobozia și Brăila—Slobozia. Li se va mai adăuga al treilea, București—Slobozia (prin Lehliu) care va scurta mult drumul spre Vadul Oii. Perspective mari de dezvoltare are și stațiunea vecină — de la Amara. În viitorul apropiat se vor construi aici un hotel și o stațiune de tratament termic. Se prevede, de asemenea, amenajarea lacului Fundata, care are și el calități terapeutice remarcabile. După cum vedeți, în din punct de vedere turistic, orașul nostru are frumoase perspective.

PAUL MARIAN

PROCENTE LINIȘTITOARE CARE ASCUND SITUAȚII NESATISFACĂTOARE

Fiecare bloc de locuit, indiferent dacă este compus din 60 sau mai multe apartamente, dacă este construit din beton ori cărămidă, pretinde o anumită durată, începînd cu săparea fundațiilor și terminînd cu ultimele operațiuni de finisaj. Faptul în sine este la îndemîna înțelegerii, chiar a unui neavizat. Și totuși, în ciuda acestei logici simple, evidența adevărului amintit este încă ignorată în practica multor trusturi de construcții și, firește, a organelor de resort — comitetele executive ale staturilor populare regionale.

De ce în unele regiuni și o-rice fiecare sfîrșit de an este sinonim cu un adevărat asalt pe șantierile de locuințe, pentru terminarea, la termen, a tuturor apartamentelor planificate? De ce, în aceleași localități, cele dintîi luni din anul nu se soldează cu un bilanț foarte sărac la acest capitol? „Coincidențele” te obligă să crezi că este vorba despre simptome, care se perpetuează mereu și mereu, cu aceleași consecințe. La începutul lunii aprilie, ziarul nostru remarca, printre altele, că în trimestrul I s-au predat noilor locatari din regiunile Ploiești — 168 apartamente, Iași — 202 apartamente și Hunedoara — 264 apartamente. Traduse procentual, aceste cifre nu reprezintă nici pe departe un efort din obligațiile anuale. „Acuzații” principali, cauza a căreia: frontul de lucru pentru iarnă I. Cu toate că rădăcina răului a fost dezgropată, iată că acum, cînd ne apropiem de sfîrșitul anului 1967, de asemenea, în regiunile Ploiești, Iași, Hunedoara lucrările se află în stadii similare cu cele de anul trecut. Urmarea se poate deduce lesne: în ianuarie, februarie, martie 1968, degetele unei singure mîini vor fi prea de ajuns ca să se poată număra blocurile cu viza „bun de lucru”. Cu alte cuvinte, hotărîrile de partid și de stat (privind ritmicitatea predării pe

în regiunile Brașov, Banat, Cluj, Crișana, Bacău, pe șantier mai vechi sau mai noi, clădirile începute din vreme vor fi în măsură să-și primească locatarii la începutul anului viitor.

Noțiunea front de lucru pentru iarnă, include, din păcate, în multe cazuri, un artificiu de exprimare. Se spune: regiunea cutare a atacat întregul front de iarnă planificat. Procentele, privite la suprafață sînt, deseori, învaluite într-o lumină tranșantă. Dar ce în-

Chiar într-o recentă și amplă sinteză la zi a îndeplinirii planului de investiții al statului popular pe 1967, capitoul pregătirii lucrărilor pentru iarnă, ocupă exclusiv un paragraf, în linii generale... Așadar, în însăși viziunea Comitetului de Stat pentru îndrumarea și controlul organelor locale ale administrației de stat (CSICOLAS), frontul de lucru ocupă iarăși locul doi CSICOLAS nu a scotocit că este oportun „să-i întrebăm”, pînă acum, pe constructorii din subordinea staturilor populare cum și-au îndeplinit îndatoririle și la acest capitol. Probabil că și-a rezervat această întrebare pentru luna noiembrie sau decembrie, cînd, practic, nivelele unui bloc nu se pot ridica numai datorită unei... miraculoase sedințe de analiză. Și atunci, la ce bun? Pentru „rațiunea” unui proces verbal de discuții și sfaturi care vor sluji în viitor?

S-a dovedit în nenumărate rînduri că organizarea defectuoasă a frontului de lucru din timpul iernii are, pe lîngă consecințele neritmicității predării locuințelor și alte urmări, la fel de păgubitoare: costuri mari, calitate proastă, folosire nerățională, în anumite perioade, a unor categorii de meseriași constructori sau a utilităților.

Anul în construcții începe, așa după cum se știe, din toamnă și chiar din vara de dinaintea datei de 1 ianuarie. Numai teoria singurată, numai enunțarea acestei planificări obiective, nu servește însă la nimic!

VIORICA CIORBAGIU

Front de lucru 1968 pe șantierele de locuințe

seamnă peste 100 la sută, pentru regiunea București, bunăoară? Chiar o scurtă trecere în revistă a detaliilor, care se ascund sub aceste procente liniștitoare, dezvăluie stadii fizice departe de a fi satisfăcătoare. Or, iată că se confundă toți noțiunea „front de lucru” (în accepția constructorilor) cu atacarea blocurilor pe timp friguros, blocuri care, odată cu scăderea temperaturii sub zero grade, ar trebui, învariabil, să se afle sub acoperire.

De-a lungul anilor, ori de cîte ori venea vorba despre frontul de iarnă, constructorii se justificau stereotip: „pentru planul din acest an sintem trași la răspundere. Pentru cel din anul următor, încă nu. Așa că...”

În orașul Constanța, de exemplu, citeva blocuri înalte, cu număr mare de apartamente, se află de pe acum în stadii care vor îngădui finisajul la începutul anului următor, dar primul tîgheț și prima zăpadă.

„O cerință fundamentală a vieții internaționale — respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta”

Cuvîntarea conducătorului delegației române, Mircea Malița la Adunarea Generală a O.N.U.

Conducătorul delegației române la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. și-a început cuvîntarea arătînd că în lumea contemporană în care fenomenele se repercutează rapid asupra ansamblului raporturilor internaționale, toate țările sint vecine. Orice progres pe calea colaborării și destinerii, ca și orice moment de criză în relațiile internaționale se resimte inevitabil asupra vieții fiecăruia și de aceea nimeni nu poate să-și separe soarta sa de a altora.

La sesiunea extraordinară din iulie a.c. a Marii Adunări Naționale, consacrată activității internaționale a României, Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, arăta: „Politica externă a Republicii Socialiste România dă glas aspirațiilor profunde ale poporului român, care, consacrandu-și forța și energia uriașei opere creatoare, pasnice, de edificare a noului orizont, manifestă în același timp, un înalt spirit de responsabilitate pentru cauza socialismului și progresului social în lume, pentru soarta întregii omeniri”. Participarea țării noastre la viața internațională este animată de convingerea că în societatea contemporană acționează forțe în măsură să stăvilească primejdii la adresa păcii și să imprime evenimentelor un curs rațional și pozitiv. O cerință fundamentală pentru crearea unor asemenea condiții care să îngăduie omenirii înfruntarea marilor sale năzuințe spre progres și civilizație, constă în respectarea strictă a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, fără amestec din afară, a suveranității și independenței fiecărui stat.

O trăsătură caracteristică a epocii pe care o trăim, de natură a întări încrederea în capacitatea comunității internaționale de a-și rezolva problemele — a declarat M. Malița — este participarea tot mai intensă a tuturor țărilor, mari sau mici, la soluționarea acestora. Noile condiții ale dezvoltării sociale fac necesară punzătoare concepția conform căreia destinul omenirii depinde de un număr restrîns de puteri privilegiate. Accesul la independență al unui număr mare de state, ca urmare a prăbușirii sistemului colonial, consolidarea independenței altor țări afirmă, în zilele noastre, o nouă realitate, consacrată caracterului universal al relațiilor între state.

Subliniind că marilor puteri le revine și astăzi o răspundere însemnată față de soarta păcii, datorită potențialului și influenței lor, iar Carta le conferă o poziție deosebită în problemele legate de securitatea internațională, vorbitorul a arătat că țările mici și mijlocii pot juca un rol important în promovarea unei atmosfere de înțelegere și bună vecinătate, în promovarea justiției și dreptului internațional. Astfel în Europa — a spus el — depășind momentele critice ale războaielor, țările mici și mijlocii, indiferent de apartenența lor militară, politică sau filozofică și înmulțesc contactele, definind împreună o vastă arie de cooperare rămasă ani de zile nedefinită. O analiză atentă a dinamicii vieții politice permite constatarea că astăzi, în Europa, există tendințe care prevează asupra unor elemente reacționare, tendințe care acționează în favoarea creării condițiilor propice realizării securității. Profund convins că progresul spre înfruntarea securității europene poate fi asigurat, în primul rînd, prin normalizarea și consolidarea relațiilor bilaterale între toate statele europene, guvernul român, continuînd dezvoltarea

relațiilor sale a avut, în acest an, contacte fructuoase cu Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Italia, R.F.A. Germaniei, Olanda, Suedia și cu alte țări, care au încurajat atmosfera de destindere și înțelegere ce se dezvoltă în Europa.

Viața — a declarat șeful delegației române — impune desființarea barierelor artificiale, înlăturarea scîndării lumii în blocuri militare opuse, care au împiedicat circulația valorilor materiale și de idei. Blocurile militare trebuie înlocuite printr-un climat de colaborare între toate țările continentului, condiție sine qua non a soluționării problemelor mari ale păcii și securității. După părerea noastră, procesul normalizării depline a raporturilor inter-europene, pe baza egalității în drepturi a tuturor statelor, impune retragerea din Europa a trupelor neeuropene, retragerea tuturor trupelor de pe teritorii altor state în limitele frontierelor naționale. Lichidarea bazelor militare străine și desființarea blocurilor.

Abordarea rațională a securității europene face necesară o atitudine realistă, lucidă, față de realitățile postbelice și, în primul rînd, față de existența celor două state germane și presupune crearea condițiilor ca ambele state germane să poată participa activ, pe baze de egalitate, la viața internațională.

Indivizibilitatea păcii și securității mondiale face ca în Europa, ca de altfel pretutindeni în lume, să se remită acea gravă încălcare a normelor de conduită internațională, care este războiul agresiv purtat de S.U.A. în Vietnam, a continuat vorbitorul, subliniind că în această țară una din cele mai mari puteri ale lumii își mobilizează capacitatea de distrugere, pentru a înfrîna voința unui popor care își apără patria și ființa națională, pentru a înăbuși aspirațiile sale fundamentale de independență, suveranitate și unitate națională.

Vorbitorul s-a referit la lucrurile de altitudine din partea a numeroase țări, printre care aliați și prieteni ai S.U.A., care subliniază că este imposibil ca Statele Unite să continue bombardarea unui stat suveran — Republica Democrată Vietnam — fără să nu anuleze șansele unei soluții politice și fără a umbri ansamblul relațiilor internaționale.

Reafirmînd și cu acest prilej solidaritatea și sprijinul nostru deplin față de cauza dreaptă a poporului vietnamez, — a declarat M. Malița — considerăm imperios necesară încetarea imediată și necondiționată a bombardamentelor S.U.A. asupra R.D. Vietnam, curmarea agresiunii, asigurarea dreptului poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta. Ne exprimăm convingerea că oprirea războiului din Vietnam — problemă centrală a vieții internaționale — ar avea repercusiuni favorabile asupra explorării unor soluții și pentru alte probleme internaționale în suspensie.

Referindu-se la problema Orientului Apropiat vorbitorul a spus: Diferențele de lungă durată în Orientul Apropiat au dus la o nouă izbucnire de violență care, de parte de a fi soluționată a complicat și mai mult moștenirea grea a chestiunilor în litigiu, agravînd pericolul pe care acesta îl reprezintă pentru pacea generală. Poziția guvernului român exprimată astfel înaintea, cit și după izbucnirea ostilităților, potrivit căreia singura modalitate de rezolvare a crizei este calea soluției politice, a fost confirmată

de desfășurarea ulterioară a evenimentelor. Guvernul român își reafirmă punctul de vedere că lucrul cel mai important și urgent este în momentul de față retragerea trupelor israeliene din teritoriile ocupate pe linia dinaintea încercării ostilităților. Considerăm, de asemenea, nejuste măsurile anexioniste luate de autoritățile israeliene în legătură cu Ierusalimul ca și orice pretenții de a obține avantaje teritoriale ca urmare a folosirii forței. În același timp, în concordanță cu principiile Cartei O.N.U., la care am subscris cu toții, trebuie recunoscut dreptul fiecărui stat din regiune de a-și vedea asigurată existența independentă și suverană, dreptul la securitate și la o dezvoltare pașnică nestînjinită.

Subliniind că singurele care cîștigă de pe urma războiului sînt interesele imperialiste străine, M. Malița, a declarat că guvernul român consideră că reglementarea diferendelor dintre țările Orientului Apropiat trebuie să aibă loc nu pe calea ciocnirilor militare, ci pe calea înțelegerii și unor soluții în conformitate cu interesele tuturor popoarelor care trăiesc în această regiune. În prezent, principala răspundere pentru rezolvarea problemelor din Orientul Mijlociu de care depinde soarta dezvoltării economico-sociale și a păcii țărilor respective, revine guvernelor și popoarelor care trăiesc în această parte a lumii. După părerea noastră — a spus el — este posibilă obținerea unei soluții politice, eficiente și durabile în Orientul Apropiat.

Abordînd problema dezarmării, șeful delegației române a spus că asigurarea dreptului egal al statelor la pace și securitate îl oferă dezarmarea generală și în primul rînd dezarmarea nucleară.

Militînd cu consecvență în favoarea dezarmării generale, România se pronunță în același timp pentru înfruntarea unor măsuri parțiale în domeniul dezarmării, menite să contribuie la destinderea în cordării, la micșorarea pericolului unui război nuclear. Un pas de o încredințare importantă spre eliminarea armelor nucleare l-ar constitui interzicerea folosirii acestor arme. Delegația română, care s-a pronunțat întotdeauna în favoarea unei asemenea măsuri, sprijină și la această sesiune eforturile îndreptate spre încheierea unei convenții de interzicere a folosirii armelor nucleare. O asemenea convenție ar avea implicații pozitive asupra ansamblului problemelor dezarmării și influențe favorabile asupra eforturilor îndreptate spre prevenirea unui nou război. Un efect binefăcător ar avea și crearea de zone denucleezate în diferite regiuni ale lumii.

În ceea ce privește problema nediseminării armelor nucleare, delegația română consideră că un tratat de nediseminare trebuie să fie conceput ca parte integrantă a unui sistem de măsuri menite să ducă la eliminarea armelor nucleare; să ofere garanții egale pentru securitatea tuturor statelor, mari sau mici, nucleare sau nenucleare; să nu limiteze folosirea energiei nucleare în scopuri pasnice, de către toți, și dimpotrivă, să asigure drepturi și posibilități nelimitate, pentru toate statele, pe bază de egalitate și fără nici o discriminare, de a face cercetări în acest domeniu, de a folosi cunoștințele științifice nucleare în scopul dezvoltării lor pasnice; să instituie un sistem de control precis și echitabil, bazat pe principiul egalității statelor, la care să fie supuse în aceeași măsură toate țările și care să nu deschidă porți pentru imixtiune în treburile

interne ale altor state. El trebuie să conducă la lichidarea împărțirii lumii în țări nucleare și țări nenucleare, la întărirea egalității între state, la micșorarea reală a pericolului de război. Tratatul astfel conceput, ar constitui un pas important pe calea spre dezarmarea generală, care ar avea drept rezultat eliberarea unor imense resurse materiale și energii intelectuale, atât de necesare înfruntării progresului economic și social în lume.

Situația economică mondială ne oferă astăzi un alt exemplu grăitor, al măsurii în care principiul egalității se lovește de realitatea unor discrepanțe crescînde între nivelele de dezvoltare ale țărilor — a continuat vorbitorul. Unul din aceste aspecte, de stringentă actualitate, este decalajul în știință și tehnică, decalaj care amenință ca în societatea de miline diferitele stadiluri de dezvoltare între țări să fie uriașe. An de an aceste dezbateri au identificat un fenomen cu grave repercusiuni pentru situația mondială — prăpastia crescîndă între economiile diferitelor țări, urmare a perioadei îndelungate de dominație colonială, de relații întemiate pe exploatarea țărilor mai slabe de către cele mai puternice. Adăncirea decalajului economic înlesnește forme noi de dependență pe arena internațională, favorizează practicile neocoloniale, stîrbînd principiul egalității în drepturi a statelor.

Referindu-se la răspunderea importantă ce revin O.N.U., vorbitorul a spus că prima problemă care se pune este înfruntarea principiului universalității. Viața însăși demonstrează că problemele internaționale majore nu pot fi rezolvate, înfrîndu-se Republica Populară Chineză și alte state menținute în afara organizațiilor internaționale. De aceea, împreună cu alte țări, România a cerut să se înscrie pe ordinea de zi a actualei sesiuni, problema restabilirii drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U., și înlăturarea cînkaiștilor din organizație. România sprijină, de asemenea, cererea Republicii Democratice Germane, de a deveni membru al O.N.U. După părerea noastră, primirea în organizație a celor două state germane, ar contribui la realizarea universalității ei și s-ar înscrie pe linia întăririi păcii și securității internaționale.

În aceeași dorință, de a vedea întărită organizația, subliniem din nou necesitatea desființării Comisiei Națiunilor Unite pentru unificarea și refacerea Coreei și reafirmăm caracterul urgent al retragerii trupelor străine staționate sub steagul O.N.U. în Coreea de sud. Considerăm, de asemenea, că O.N.U. trebuie să exercite un rol mai eficace în lichidarea ultimelor vestigii ale sistemului colonial, în eliminarea practicilor de discriminare rasială, pentru aplicarea neîntăzînită a Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

În încheiere M. Malița a subliniat că în societatea contemporană cînd omenirea este legată prin interese multiple, Organizația Națiunilor Unite a fost și rămîne un teren de încercare și permanentă exercitare a principiilor internaționale, unanim recunoscute, în folosul păcii și securității, în care popoarele sînt în mod egal interesate.

În aceeași zi au început convorbirile oficiale între delegația cehoslovacă, condusă de Antonin Novotny și delegația ungară, condusă de Janos Kadar.

La gara din Praga, delegația a fost întâmpinată de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace și de alți reprezentanți ai vieții politice și sociale a țării.

În aceeași zi au început convorbirile oficiale între delegația cehoslovacă, condusă de Antonin Novotny și delegația ungară, condusă de Janos Kadar.

La gara din Praga, delegația a fost întâmpinată de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace și de alți reprezentanți ai vieții politice și sociale a țării.

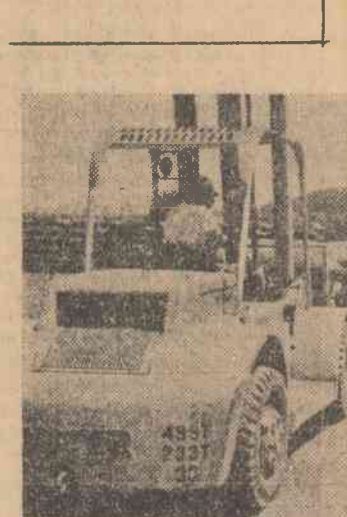
În aceeași zi au început convorbirile oficiale între delegația cehoslovacă, condusă de Antonin Novotny și delegația ungară, condusă de Janos Kadar.

La gara din Praga, delegația a fost întâmpinată de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace și de alți reprezentanți ai vieții politice și sociale a țării.

Conferința de la Alger

ALGER — 10. Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite: La Palatul Națiunilor de la Club des Pins, din apropierea Algerului, s-au deschis marți lucrările primei conferințe economice a țărilor în curs de dezvoltare din Asia, Africa și America Latină, membre ale Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare (UNCTAD).

Cu acest prilej, Houari Boumedienne, președintele Consiliului Național al Revoluției din Algeria a rostit în fața celor 800 de delegați, reprezentînd „grupul celor 77” state, un discurs în care a subliniat că, în prezent, se impune necesitatea ca țările slab dezvoltate să lupte hotărît împotriva exploatații străine pentru a reuși să realizeze schimbări radicale în economia lor.

Demografie și tehnică modernă

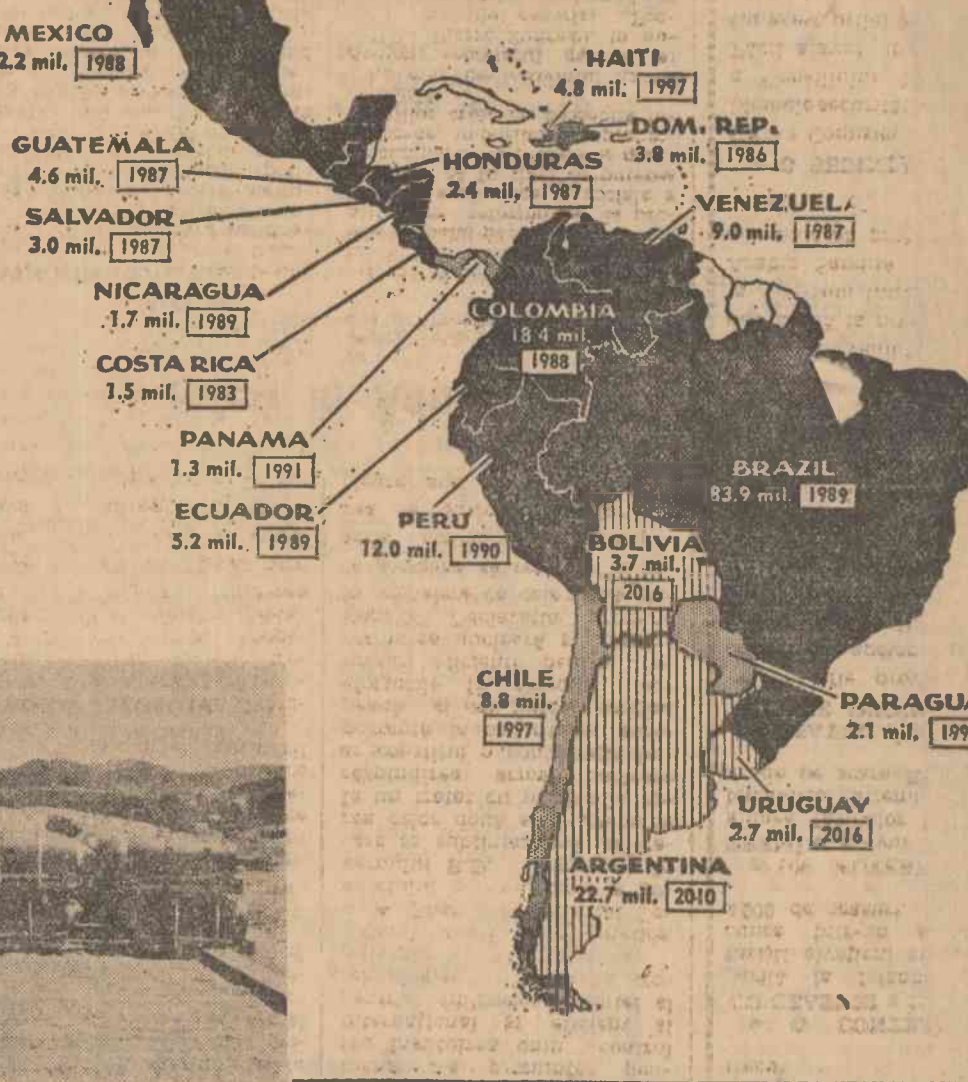
Cu prilejul unei conferințe demografice, desfășurate de curînd la Caracas, în Venezuela, un ziar occidental a publicat desenele de mai sus, menite să ilustreze complexitatea problemelor economice și sociale care stau în fața țărilor latino-americane. Rata creșterii populației continentului este cea mai mare din lume — 2,7 la sută și, cu cîteva excepții, populația statelor din regiune se va dubla înainte de sfîrșitul secolului (cifrele în chenar de sub fiecare țară indicată pe hartă arată anul în care, calculîndu-se după actualul ritm de creștere, populația urmează să se dubleze — cifrele din afara chenarului indică populația din anul 1966).

După cum subliniază specialiștii, alături de alți factori, rata ridicată a sporului demografic impune cu necesitate transformări structurale în viața popoarelor Americii latine, eforturi susținute și îndelungate din partea lor pentru lichidarea înapoierii social-economice moștenite și pentru obținerea unor progrese accelerate ale economiei. Specialiștii cu renume scot în evidență necesitatea imperioasă de a

POPULATION GROWTH RATE IN LATIN AMERICA IS THE HIGHEST IN THE WORLD

Annual Population Growth Rate: 1.9% and under 2.0% — 2.9% 3.0% and over

Figures under country names indicate 1966 population
Dates indicate year when population will double

O delegație de partid și guvernamentală ungară a sosit la Praga

PRAGA 10. — Corespondentul Agerpres, Eugen Ionescu, transmite: La invitația C.C. al P.C. din Cehoslovacia și a guvernului cehoslovac, marți a sosit la Praga, într-o vizită de prietenie, o delegație de partid și guvernamentală ungară condusă de Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U.

La gara din Praga, delegația a fost întâmpinată de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace și de alți reprezentanți ai vieții politice și sociale a țării.

În aceeași zi au început convorbirile oficiale între delegația cehoslovacă, condusă de Antonin Novotny și delegația ungară, condusă de Janos Kadar.

La gara din Praga, delegația a fost întâmpinată de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace și de alți reprezentanți ai vieții politice și sociale a țării.

În aceeași zi au început convorbirile oficiale între delegația cehoslovacă, condusă de Antonin Novotny și delegația ungară, condusă de Janos Kadar.

La gara din Praga, delegația a fost întâmpinată de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace și de alți reprezentanți ai vieții politice și sociale a țării.

La gara din Praga, delegația a fost întâmpinată de Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele R.S. Cehoslovace și de alți reprezentanți ai vieții politice și sociale a țării.

Lucrările Comitetului celor 18 state

GENEVA 10. — Corespondentul Agerpres, Horia Li-man, transmite: În sesiunea de marți a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, șeful delegației britanice, Fred Mulley, referindu-se la proiectul Tratatului cu privire la nerăspîndirea armelor nucleare, a arătat că guvernul britanic sprijină în genere acest proiect, ca o bază pentru tratative. El s-a pronunțat totodată pentru completarea proiectului cu măsuri care să asigure „o cooperare liberă și nelimitată” în domeniul dezvoltării pasnice a energiei nucleare, de asemenea, cu măsuri cu privire la încetarea cursei înarmării nucleare.

Delegatul Birmaniei, U Maung Maung, a arătat că proiectul americano-sovietic trebuie definitivat prin cooperarea tuturor statelor interesate. El a sugerat includerea în proiect a unei clauze prin care țările nucleare se angajează să întreprindă măsuri concrete de dezarmare, în ve-

derea încetării experiențelor nucleare și a producției de arme și vehicule purtătoare de arme nucleare, precum și a reducerii stocurilor existente. Șeful delegației birmanese s-a pronunțat pentru instituirea unui control internațional și eficient și pentru utilizarea științei și tehnologiei nucleare în scopuri pasnice.

Șeful delegației sovietice, A. A. Roscin, a prezentat Comitetului o declarație a guvernului R.D. Germane, în care se subliniază că „aderearea celor două state germane la un tratat cu privire la nerăspîndirea armelor nucleare ar constitui o contribuție importantă la securitatea europeană și ar putea sprijini eforturile în direcția unor măsuri eficiente pentru dezarmarea nucleară și convențională”. Declarația propune în încheiere ca cele două state germane să renunțe la posesia, controlul și participarea la controlul armelor nucleare, sub orice formă.

Dezbateri în Adunarea Națională Franceză

PARIS 10. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal transmite: Marți dimineața au început în Adunarea Națională Franceză, dezbaterile asupra motiunii de cenzură împotriva politicii economice și sociale a guvernului, după ce Federația Stîngii Democratice și Socialiste și sprijinită de Partidul Comunist Francez. Dezbaterile au continuat întregă zi, votul urmînd să fie dat în cursul nopții.

Dezbaterile asupra motiunii de cenzură au fost deschise de Francois Mitterrand, președintele Federației Stîngii, care a criticat politică economică și socială a guvernului, în special în ceea ce privește ordonanțele asupra reformei securității sociale.

După Mitterrand a luat cuvîntul Robert Ballanger, președintele grupului parlamentar comunist, care referindu-se la problemele economice și sociale a subliniat că în timp ce puterea de cumpărare a oamenilor muncii scade, impozitele asupra societăților cresc cu deosebită în-cetare.

Au mai luat cuvîntul Andre Fanton, secretarul general al U.N.R., Pierre Sudreau, în numele grupului centrist „Progres, democrație modernă” și Giscard d'Estaing, președintele republicanilor independenți.

Primul ministru Georges Pompidou, a răspuns apoi criticilor adresate de diferiți oratori ai opoziției.

În cîteva rînduri

● **FAM VAN DONG**, președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Vietnam, a primit delegația Asociației de prietenie chino-vietnameză, condusă de Ian De-chi, membru al C.C. al P.C. Chineze, membru al Consiliului Apărării Naționale, care se află în vizită în R.D. Vietnam.

● **CONVORBIRI LA NIVEL ÎNALT JAPONO-INDONEZIANE** au loc cu prilejul vizitei la Djakarta a premierului Japoniei, Sato.

● **FILIPINE**. — UN ATENTAT a avut loc împotriva președintelui Camerei reprezentanților, Jose Laurel. O persoană neidentificată l-a rănit cu cîteva focuri de armă.

● **COLABORAREA BULGARO-FRANCEZĂ** în domeniul cercetărilor științifice și tehnice aplicate formează obiectul convorbirilor pe care le poartă la Sofia o delegație franceză de specialiști.

● **RECOLTA DE PORTOCAL A SPANIEI S-A MICSORAT ANUL ACESTA**, din cauza secetei, cu aproape 10 la sută în comparație cu recolta de anul trecut.

● **O CONTRABANDA CU CEASURI** a fost descoperită la Istanbul. Patru turiști elvețieni aveau ascunse într-un automobil 4000 de ceasuri.

● **UN PUTERNIC CUTREMUR** a avut loc în regiunea Insulelor Filippine. Intensitatea cutremurului — 7 grade pe scara Richter.

● **STATUL MALI: PUTERNICE INUNDATII** încep să fie provocate de creșterea apelor fluviului Niger. Mai multe cartiere ale capitalei Bamako sînt inundate.

● **FORTELE R.A.U.** dislocate în Republica Arabă Yemen au evacuat provinciile Sanaa și Aab. Îndreptîndu-se spre portul yemenit Hodeida, potrivit acordului intervenit la reînnoirea arabă la nivel înalt de la Khartum între R.A.U. și Arabia Saudită pentru reglementarea problemei yemenite.

● **O ȘEDINȚĂ DE LUCRU** a Comisiei pentru problemele securității europene a Consiliului Mondial al Păcii a avut loc la Berlin. Cu acest prilej au fost pregătite documente pentru sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, care urmează să aibă loc la Moscova.

Ședința de marți a Adunării Generale

NEW YORK — Marți au fost redate la O.N.U. dezbaterile politice generale.

Hugh Shearer, prim ministru al Jamaicai, a insistat asupra importanței pe care o au asupra menținerii păcii cooperarea între națiuni și spiritul reciprocității. Călea de ieșire din conflictul din Vietnam poate fi asigurată nu prin mijloace militare ci, numai prin negocieri, care să aibă ca punct de plecare acordurile de la Geneva.

A luat apoi cuvîntul conducătorul delegației române, Mircea Malița, adjunct al M.A.E. Ideile principale ale discursului — reafirmare a principiilor de bază ale politicii externe a țării noastre — au stîrnit un ecou deosebit în rîndurile delegațiilor, precum și ale ziaristilor.

Ultimul vorbitor în ședința de dimineață a fost ministrul afacerilor externe al Pakistanului, Syed Sharifuddin Pirzada, care s-a asociat cererilor

ca poporul vietnamez să-și hotărască singur soarta fără amestec din afară. Referindu-se la criza din Orientul Mijlociu, delegatul pakistanez s-a pronunțat pentru rezolvarea ei pe baza respectării intereselor statelor direct interesate din regiune. Ocupîndu-se de problema neprofiterilor armelor nucleare, el a susținut principiul unei echilibrări între obligații și răspunderi din partea atît a posesorilor cît și a neposesorilor unor asemenea arme